

lem fra Møen melder sig til Tjeneste og siger: En Landbrugspolitil er netop det, vi skulle have, først og fremmest skulle vi have Landbrugets Interesser hævede! Den Gang saa vi det ærede Medlem sammen med Folk, som han nu, for at bruge et Billede, neppe vilde røre ved med en Jldtang — da kæmpede det ærede Medlem med Socialdemokraterne under Armen, for at vi ikke skulde gøre noget, hvorved vi kunde gaa hen og skade Købstæderne og Arbejderne. Saaledes lød det den Gang fra det ærede Medlem. Jeg sagde den Gang, som jeg siger nu, at jeg tror, at det er en fuldstændig Misforstaaelse fra de danske Arbejders Side, hvis de tro, at det skader dem, at man gavner Danmarks Hovederhverv, Landbruget. Jeg tror, at de, der se saadan paa Forholdene i vort lille Land, se fuldstændig fejl; jeg tror, at ingen Ting vil skade os mere, end hvis vort Landbrug gaar hen og tager Stade. Nu nævnte det ærede Medlem, da han havde Ordet, blandt de Ting, i Henseende til hvilke vi skulde se at faa noget gjort for Landbruget, navnlig Amtsskatterne, og det er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at vi skulle have noget gjort overfor Amtsskatterne. Men da forundrer det mig virkelig, at han ikke støttede det ærede Medlem, som sidst havde Ordet og mig, da vi for ganske kort Tid siden vare med til at hævede her i Salen, at vi skulle skaae Skoleraadskasserne, som selvfølgelig fyldes paa omtrent samme Maade som Amtskasserne; det Bidrag, som de faa fra Købstæderne, er jo saa godt som ingen Verdens Ting. Da skulde det ærede Medlem virkelig have støttet os, men jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg minder det ærede Medlem om, at da var han imod det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, og mig, da vi tilfod os at ville skaae disse Kasser for at udbetale en Del Penges til Bonus. Da var det ærede Medlem og hans Venner imod, at vi skulde give Landbruget denne Smule Lettelse, som det kunde faa. Det kan sandelig ikke nytte noget, at de bagefter komme og spille store Agrarer, naar Forholdet er det, at det kun ligger et Aar eller halvandet tilbage, at de vare lige stik imod at give Lettelser paa de Punkter, hvor det nu raabes højt. Naar derfor de Herrer nu staa op og gøre sig til Agrarer og sige, at de ville være med til at gavne Landbruget, saa siger jeg, at jeg takker for den Hjælp; thi det, det kommer an paa er at faa noget gjort; men de Herrer maa virkelig vide, at de ikke have støttet os tidligere, naar vi stillede smaa og beskedne Fordringer. Det ærede Medlem fra Møen huster jo nok

fra sidste Samling, da det ærede Medlem fra Ringkjøbing (N. C. Christensen) tillige med mig og andre Medlemmer tillod os at stille Forslag om ved den mellemkommunale Betsatningslov at faa en lille Smule Lettelse for Hartkornet, naar vi skulle betale Skatterne ude i Kommunerne. Da modarbejdede det ærede Medlem os til det yderste; han vilde ikke paa nogen Maade være med til det, og vi vare endda saa moderate, for vi vide jo, at vi leve i en moderat Tid, saa man er nødt til at tage moderat paa Sagerne. Vi forlangte blot, at det skulde ske gradvis gennem 24 Aar, men selv en saa lempelig Maade at faa de højt trykkende kommunale Byrder laatte over paa Formue og Velighed, i alt Fald med Tiden, modarbejdede det ærede Medlem og hans Venner her i Salen til det yderste. Nu er det jo kommet dertil, at vi andre, der ikke ville være med til at være moderate i Storpolitikken, vel ikke en Gang have Lov til at være med til at gavne det danske Landbrug. I sin Omtale af denne Bevægelse, som nu er bleven rejst, og som jeg hilser med største Glæde — jeg har længe undret mig over, at den ikke er kommen frem i vort Land for længe siden — kom det ærede Medlem ogsaa ind paa at omtale Oktoberforeningen, og han trostede os med, at vi ikke skulde være bange for, at det, som her rejser sig, skulde blive en ny Oktoberforening. Hvis jeg ikke huster fejl, gif Oktoberforeningen i Stykker, fordi de smaa Bønder vilde have Herremændene til virkelig at vise sig som gode Kammerater, naar vi skulde have Fæsteafsløsningspørgsmaalet videre udviklet. Det viser sig, at da man kom til den sagelige Politil, at da man kom til det Punkt, hvor Interesserne skiltes, saa vilde Storbønderne slet ikke være med til at unde os Smaa-bønder det, de som gode Kammerater burde have undt os. Det ærede Medlem mener, at nu skal Tiden være bedre til, at vi kunne faa noget gennemført for Landbruget. Ja, jeg maa tilstaa, at hvis jeg kunde se saa lyst paa Forholdene som det ærede Medlem i det Stykke, saa vilde jeg naturligvis være mere fortroingsfuld, end jeg nu er; thi jeg er ikke klogere end, at det er fuld Sandhed, at det ærede Medlem og jeg for Eksempel have været med til at hævede, at vi kunde ikke vente hverken paa det ene eller det andet Omraade at komme væsentlig frem, saa længe vi havde et Ministerium, der havde den saglige Opfattelse, som det nuværende Ministerium har. Det er en god gammel Venstrelære, det er en Lære, som vi alle have været enige om at hævede, og jeg tror, at vi have hævedet den med Nette. Vi have ikke alene hævedet, at vi havde et